

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Ibsen, Charlotte FRA: Lange, Julius Henrik (1875-04)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Ibsen, Charlotte FRA: Lange, Julius Henrik (1875-04)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 75. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000052.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

TIL FRU C. IRSEN (i
Sorø
).
[Kbhvn., Apr. 1875] Søndag.

Kære Tante Charlotte!

Jeg er i Grunden i temmelig stor Forlegenhed med at besvare dit Brev¹. Ikke at jeg er bange for, at du skal sætte mig i Rerlingske, Fædrelandet, Dagbladet osv. — jeg maa forresten bemærke, at du glemte det, der laa dig nærmest: Sorø Amtstidende, og da Frigga tog [alt i Ed] for Raiders Skyld, havde det [slemme Følger, at] hun glemte Mistelten ... — Din Regæring om Attest for. [hvad jeg mener:] om du er en Idiot eller [ej, kalder jeg] ordentlig til Hjerte gaaende og angribende for mine Følelser, især for den Højagtelse for din Intelligens, der lig et Frøkorn nedlagdes i min Sjæl i min spæde Barndom, og som desuden hører til de Frøkorn, der siden den Tid ere spirede og voxede, saa at den nu næsten er en Ceder paa Libanon — undskyld mit lange Punktum!

Jeg giver mig naturligvis ikke af med at skælde ud som Dalsgaard, det lade vi Københavnerne med de finere Sæder Provinsialisterne om; tilmed er Pietro Krohn min elskede Ven. Men mig forekommer Billedet — jeg brød allerede en lille Lanse med Hammerich om det for en Ugestid siden — temmelig søgt og kunstigt med Hensyn til Motivet. Naar dertil svares, at Motivet er set i det virkelige Liv, saa har det ikke megen Betydning: somme Tider ser man det malet, som hverken er set eller kan s. 76være set, med den mest himmelske Naturlighed, og somme

Tider ser man det malet, som er set, saaledes at man alligevel ikke tror paa det. Det kommer jo alene an paa, hvordan det giver sig i Maleriet, hvorledes Optrinet er set; Maleriet forlanger jo ikke den Slags Troværdighed, som en Fotografi har. Det forekommer mig vel ikke, at Figurerne ere udtryksløse, men nok, at der er noget falsk og forkludret i Udtrykkene, noget, som paa mig gør en frastødende, uhyggelig Virkning. Hvis jeg ser mine Børn lege Begravelse, vil jeg maaske sige til dem: Aa, leg hellere Bryllup! Men hvis jeg saa' dem lege Begravelse med saa meget Eftertryk, at de paatog sig den virkelige, dybe Sorgs Miner og Lader indtil Skuffelse, vilde jeg forpurre deres Leg. Det uhyggelige for mig i Krohns Billede er, at jeg i adskillige af Figurerne ikke kan se Stregen mellem Leg og Alvor, og det er saa meget værre, som Alvoren er af den alvorligste Slags Men jeg udstrækker ikke min Kritik til Kunstneren, han har altid hørt til de meget søgende, til de ærligt søgende, og han finder det vel nok engang ... Hils Mand og Børn! Det kunde være meget morsomt at besøge eder.

Din
Jul. Lange.